

Regionális szakmai tanácskozás a kistelepülések könyvtári ellátásáról Veszprémben

2004. március 31–április 1.

A tanácskozáson a következő megyékből vettek részt kollégák:

- Baranya megye
- Győr-Moson-Sopron megye
- Somogy megye
- Tolna megye
- Vas megye
- Zala megye
- Veszprém megye

Településszerkezet

A hét megye közös jellemzőjeként elmondható, hogy kistelepülések.

Vas megye területe és népessége alapján az ország harmadik legkisebb megyéje. Míg az országos átlag szerint a települések száma megyénként 159, Vas megyében a nyilvántartott települések száma 216, ebből község 207. Igen nagy azoknak a községeknek a száma, ahol 1000 főnél kevesebben élnek, ez 183 község.

A lakosság számának csökkenése mellett, mint tendencia, fontos tényező az előregedés is.

Somogy megyében a települések száma 244, ebből 231 község, aminek 80%-a 1000 lélekszám alatti.

Zala megye közismerten kistelepüléssel rendelkező megye, elaprózott, 257 önkormányzata van, ebből 248 községi.

Baranya megyében a legmagasabb az 1000 lélekszám alatti települések száma a 19 megye közül, a 301 településből 252. Ebben a megyében tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy a 252 kistelepülésnek 85%-a 500 fő lélekszám alatti. A többi megye közül Zalában hasonló a helyzet. Településszerkezetből adódó probléma még Baranya megyében a zsáktelepülések nagy száma. Ezek a települések nincsenek átmenő forgalom, csak mellékutakon megközelíthetőek, így nehéz a városba is az eljutás. Általában nincs vasútvonal, s a buszközlekedés sem megfelelő.

Tolna megyében a 108 településből 54 az 1000 lélekszám alatti.

Győr-Moson-Sopron megye településeinek száma 182, ebből 174 a község. Látható, hogy a többek által a kistelepülés kritériumának tekintett 1000 lakos alatti település kategóriájába ebben a megyében 100 község tartozik, ez 57%.

Veszprém megyében a települések száma 223, ebből 211 község. A 211 község 74%-a 1000 lélekszám alatti.

Összegezve megállapítható, hogy területüket és népességüket tekintve kistelepüléssel rendelkező megyék sajátosságait volt alkalmunk megismerni, ahol a leghangsúlyosabb település a megyeszékhely. A községek jelentős része önállóan nem vagy csak nagyon nagy erőfeszítések árán képes kötelező feladatainak színvonalas és gazdaságos ellátására.

1990 után a megyék infrastruktúrája jelentősen fejlődött. Bővül és javult az út- és gázhálózat, a telefonnal való ellátottság, a csatorna- és vízhálózat. Ha azonban a statisztikai számok mögé nézünk, igen nagyok a különbségek az egyes települések között. Vannak például települések, s számuk nem is csekély, ahonnan a megyeszékhelyre eljutni és onnan hazautazni tömegközlekedési eszközzel akár egy egész napos programot is jelenthet.

Könyvtári helyzet

A települések könyvtári ellátására a sokszínűség a jellemző. Túlzás nélkül állítható az elhangzottak alapján, hogy valamennyien arra törekszünk, saját területünk feltételeihez találjuk meg a legcélravezetőbb megoldást, a korábbi évek gyakorlatából megtartva minden kezdeményezést, ami jó, ami valamilyen módon megfelel napjaink kihívásainak.

A könyvtári szolgáltatást biztosító községi könyvtárakat működésük alapján jelenleg négy csoportba sorolhatjuk:

- A nagyközségekben önálló könyvtárak működnek főfoglalkozású, legalább középfokú könyvtárosi végzettséggel bíró könyvtárossal. Heti 12–30 óra nyitvatartási idővel, számítógéppel, internet-hozzáféréssel rendelkeznek. Megfelelnek a nyilvános könyvtárak követelményeinek.

- Községekben önállóan működő könyvtárak, tiszteletdíjas könyvtárosok alkalmazásával, heti 2–10 óra nyitvatartási idővel. A legtöbb gondot ezek jelentik.

Működésük sok problémával terhelt, mivel

- a könyvtáros személyében gyakori a változás a megnövekedett feladatok okozta túlterheltség miatt;

- az elégtelen anyagi feltételek a folyamatos működtetés gátjai, az önállósodást választó önkormányzatok hajlamosak elfelejteni, hogy a folyamatos működéshez kevés a tulajdonbányegző, sokkal inkább pénz kell;

- a gyűjteményszervezés rendszertelenné válik, az állománygyarapítás sok esetben évente egyszer végzett tevékenységgé sorvad.

- Községekben önállóan gyarapító, integrált könyvtárként működő könyvtárak, könyvtárostánár, órakedvezményes pedagógus alkalmazásával. Végzettségük többféle, felsőfokú könyvtárosi, középfokú könyvtárosi és tanári, pedagógusi. A nyitvatartási idő nagyon változó, heti 6 és 15 óra között alakul.

A második és a harmadik csoportba tartozó könyvtárak technikai felszereltsége változó, a telefon hiányától az internet-elérhetőségig széles a skála.

- Ellátórendszerhez tartozó községi könyvtárak. Általában tiszteletdíjas könyvtárossal, a heti nyitvatartási idő 2–10 óra. Van közöttük kettős funkciójú könyvtár is.

A települések könyvtári ellátásának egyik kialakult formája az *ellátórendszer*. Jelenleg Baranya és Tolna megyét kivéve ebben a körben valamilyen megoldással működnek ellátórendszerek. Baranyában és Tolnában nemzetiségi ellátórendszer működik csupán. Könyvtári ellátórendszer Baranyában a megyei könyvtár nem üzemeltetett, ehhez nem volt dokumentumállomány, személyzet, raktár. Az ellátórendszeri szolgáltatás megindítását nehéz, de szükséges feladatnak látják, mivel ez az egyik módja, hogy a megye sok községében megfelelő könyvtári ellátáshoz jussanak az ott élők.

Tolna megyében is tervezik ellátórendszer működtetésének megkezdését, pályázati támogatás elnyerésétől függően.

A regionális tanácskozáson a megyék gyakorlatát bemutató helyzetelemzésekben valamilyen megfogalmazásban elhangzott az a tény, hogy a rendszerváltást követő években a megyékben korábban működött központi ellátórendszerek teljessége megbomlott.

Az okok között sok minden megtalálható, csak néhány az elhangzottak közül:

- az önállóság mindenekfelettsége;
- a helyi fenntartóktól a szolgáltatásért igényelt anyagi hozzájárulással szembeni ellenérzés;
- a városok kihátrálása a területi könyvtári ellátásból a fenntartói támogatás megvonása miatt.

Ellátórendszerek működnek jelenleg Győr-Moson-Sopron, Somogy, Vas, Veszprém és Zala megyében. Működési, működtetési és fenntartási jellemzőik rendkívül tarka képet mutatnak, más-más megoldásokkal próbálják megvalósítani a rendelkezésre álló erők centralizálását a szolgáltatások decentralizálása érdekében. Így próbálja meg egy kisebb könyvtár a hozzá forduló felhasználókat minél színvonalasabban kiszolgálni, egy vagy több nagyobb, több és jobb feltétellel rendelkező könyvtár szolgáltatásait igénybe venni. Az ellátórendszerek alapvető formája mégiscsak a különböző fenntartók által működtetett könyvtárak együttműködése.

A működést biztosító központi könyvtárak között vannak megyei és városi könyvtárak is. Az ellátás alapja mindegyik megyében egy valamilyen formában megkötött szerződés, együttműködési megállapodás, amely rögzíti mindkét fél feladatait és kötelezettségeit. A gyakorlat más és más, van megye (pl. Somogy, Vas) ahol évente kötik a szerződést, van megye (pl. Veszprém), ahol határozatlan időre szól, s évente a költségvetési tárgyalások során aktualizálják az adott évre szóló könyvbeszerzési keretet.

Több megyében gyakorlat már, hogy a települési önkormányzatok nemcsak dokumentumbeszerzési támogatást biztosítanak, hanem szolgáltatási díjjal is számolnak. (Pl. Vas, Somogy stb.) Ez egyfajta költségtérítés, hozzájárulás, amelyet azonban *nem piaci alapon* számolnak ki. Mértékét az ellátóközpontok saját belátásuk szerint, önkormányzataik sajátosságait figyelembe véve határozzák meg.

Például:

- kéri az adott év könyvbeszerzési támogatásának 40%-át;
- a lakosonként megállapított fejkvóta 30%-át tekinti szolgáltatási díjnak;
- egy meghatározott összeget kér;
- az adott település és az ellátóközpont közötti földrajzi távolság alapján végez kalkulációt, s ebből számolja ki a hozzájárulást.

Van arra is példa, hogy a megyei könyvtár a központi ellátással kapcsolatos feladatokat a fel-

adatköre részének tekintve, térítés nélkül végzi, ilyen Veszprém megye.

Egy másfajta megoldásra példa Zala megye. A területi könyvtári ellátást, a települési könyvtári hálózatot egy szerződéses viszonyrendszer élteti. A megyei önkormányzat megállapodást kötött a helyi önkormányzatokkal, hogy külön hálózatgondozói pénzügyi támogatással segíti könyvtári szolgáltatásukat. 2003-ban ez a hálózatgondozói pénzügyi alap 6,4 millió forint volt, amit a megyei könyvtár a vele szerződő öt városi könyvtár számára biztosít. Ezek a könyvtárak vállalták, hogy a megye összes települését ellátórendszeri vagy hálózati gondozásban részesítik.

Egy másik példa a területi könyvtári ellátás támogatására a Vas Megyei Könyvtári Alap létrehozása a megyei közgyűlés által. Az alap a rendszerváltozás után lehetőséget biztosított a városi könyvtáraknak a területi ellátáshoz. Esetenként még hivatkozási alapul is szolgált, amikor egy-egy városi önkormányzat kilátásba helyezte az általa fenntartott könyvtárnak a területi munkától való eltiltását.

Az ellátórendszerek felépítéséről beszélve újra a sokszínűség a jellemző. Van, ahol a báziskönyvtár és az ellátandó könyvtárak állománya egy egységet képez (pl. Veszprém megyében Devecser). Ez a kevésbé jellemző.

Gyakoribb megoldás, amikor társulásos alapon szerveződnek egy-egy nagyobb könyvtár köré, de nem annak dokumentumállományával közösen. Így annak szervezeti keretén belül, külön bélyegzővel, külön raktári nyilvántartással történik az ellátás (pl. Veszprém, Győr-Moson-Sopron, Zala).

Sajátos a Somogy megyében kialakult kétféle ellátási forma, ahol a Könyvtári Ellátó Szolgálat mellett létrehoztak egy Könyvbeszerzési Társulást, amellyel az adott könyvtárak helyett átvállalják állományuk gyarapítását, s a beszerzett dokumentumokat könyvtári felszereléssel együtt kiszállítják a helyszínre.

Szolgáltatások:

A központi ellátás zömében könyvekre korlátozódik, az egyéb dokumentumok iránti igény kielégítésének formája a könyvtárközi kölcsönzés.

Összegezve az elhangzottakat:

A fenntartó önkormányzatok egyre inkább felismerik, hogy egy nagyobb könyvtár szolgáltatásaira támaszkodva könnyebben és gazdasá-

gosabban tudják teljesíteni törvényben előírt kötelezettségeiket.

Számukra a központi ellátás előnyei:

- a könyvtárak állományának gyarapítását szakképzett, több éves, évtizedes tapasztalattal rendelkező szakemberek segítik;
- a gyarapítás tervszerű, folyamatos, független a könyvtáros személyének gyakori változásától;
- a helyszínre szállítással csomagolási és postaköltség takarítható meg;
- a kistelepülésen élők a legtöbb esetben mentesülnek az utazási költségektől, mivel a dokumentumok a helyszínre kerülnek.

A települési könyvtári ellátás megyénkénti helyzetképeinek vázolója során mindenhol szóba került az *informatikai fejlesztés fontossága*. Számos megyében gyakorlat, hogy a teleházzal együtt működik a települési könyvtár. A pályázati támogatások eredményeként egyre több könyvtárba került számítógép a legkülönbözőbb könyvtári programokkal.

További előrelépés történhet az Informatikai és Hírközlési Minisztérium által 2003 végén elindított eMagyarország Pont pályázat megvalósulása következtében. Számos községben a könyvtárak lesznek azok a közösségi hozzáférési helyek, ahol a pályázati támogatásból beszerzett számítógépek megjelennek és az internet-hozzáférés kiépül. Ha belegondolunk, hogy a pályázati feltételek között szerepelt a heti minimum 16 órás idő, amikor a szolgáltatások igénybe vehetők és egy fő kötelező részvétele akkreditált tanfolyamon, hogy a megfelelő szakmai ismeretekkel felvértezve tudjon segíteni az információkeresésben, könnyen belátható, hogy a községi könyvtárak csak nyertesei lehetnek ennek a kezdeményezésnek.

Az elmúlt években megindult a könyvtárak, az ellátórendszerek számítógépesítése is. Mondani sem kell, hogy itt sem egységes a kép, még ebben a hét megyében sem, sőt, nem ritka az olyan megye, ahol megyén belül is többféle számítógépes rendszerrel találkozunk. Több helyen az is előfordul, hogy a megyei könyvtár (báziskönyvtár) számítógépes rendszere is különbözik az általa működtetett ellátórendszer integrált könyvtári rendszerétől. Például Zala megyében a megyei és a városi könyvtárakban a TEXTLIB-bel dolgoznak, az ellátórendszerben viszont az ELKA rendszert használják.

Veszprémben az Eötvös Károly Megyei Könyvtár az Aleph integrált könyvtári rendszert használja, az ellátórendszer, a Könyvtári Társulás pedig a Corvina könyvtári rendszerrel dolgozik.

Győr-Moson-Sopron megyében a NanLIB programot, Somogy megyében az SRLIB programot alkalmazzák.

E téren is megfogalmazódott hiányérzet a könyvtárosok részéről. Az elmúlt néhány évben nem voltak olyan pályázati kiírások ellátórendszerek számára, amelyeken elnyert támogatással tovább lehetett volna lépni az elkezdett informatikai fejlesztés útján (szoftver-, hardverbeszerzés).

Tervek, új kezdeményezések

Ellátórendszeri tagkönyvtárak állománybővítését, állománykiegészítését tervezik megvalósítani több megyében sikeres pályázat után.

Tolna megyében, Baranya megyében készülnek a könyvtárellátási szolgáltató rendszer működtetésére, pályázati támogatásból. Baranyában tervezik egy megyei könyvtári adatbázis létrehozását, amely a megye könyvtárainak adatai mellett egy közös katalógust is tartalmazna.

Vas megyében pályázati támogatásból tervezik az újdonságkönyvtár elindítását olyan, önállóan szerzeményező könyvtárak számára, ahol a gyarapodás az elmúlt öt év átlagában nem érte el a száz kötetet. Ebben a megyében új kezdeményezésként ajánlják a teljes körű szolgáltatás megrendelését azoknak a kistélepléseknek, ahol felszámolták a helyben levő könyvtárellátási pontokat. A szolgáltatást igénybe vevő önkormányzat a településén állandó lakcímmel rendelkező polgára számára átvállalja a szombathelyi Berzsényi Dániel Könyvtárba történő beiratkozás esetén a regisztrációs költségeket. A szolgáltatást személyesen, csoportos kölcsönzés, illetve postai kölcsönzés formájában ajánlják.

Több könyvtár felmérés segítségével – amelyhez a szakfelügyeleti munka alkalmait is felhasználják – feltérképezi községi könyvtárainak helyzetét, s az így nyert információk alapján készítik el fejlesztési tervüket. Mint azt többen is megfogalmazták, a cél nem az, hogy minden településen működjön önálló könyvtár, hanem az, hogy az életképes könyvtárakat megtartsák, a többi településen pedig valamilyen más módon oldják meg a könyvtári ellátást.

Fontos, hogy rendszerben gondolkodjunk, ahol a felhasználó szolgáltatást vár, a gyors tájékoztató és tájékoztatás lehetőségét időben és térben.

Répásy Zoltánné

Kistéleplési ellátás Tolna megyében

Adatok, tervek, kötődések

Tolnában 108 településen 248 998-an élnek. A kistéleplések száma 54, ebből 500 fő alatti 28, 1000 fő alatti 26. 91 községi könyvtár működik, nyolcban ideiglenesen szünetel, egy helyen újra indul a működés (Bikács).

Működő

kistéleplési könyvtárak száma:	49
Községi	26
Kettős funkciójú	23
Közülük teleház, teletéka:	5

(Kiegészítő adatként: 22 teleházból a megyében 11 teletéka is! Mindig szorgalmaztuk, hogy a teleház a könyvtárba kerüljön.)

A nyilvános könyvtárak jegyzékén 85 intézmény szerepel.

Kistélepléseken nyilvános könyvtárként szolgáltató hivatalosan is 35 intézmény.

A működő könyvtárak között 4-ben nem volt beszerzés, 6 intézményben 10 ezer alatti vásárlással tengődtek.

A nyitvatartási idő 1-től 46 óráig terjed (Varsádon, Györkönyben teleház), így az országos átlagnál kicsit magasabb a heti 5,5 óra (a kettős funkciójú könyvtárak nem jelzik pontosan a nyitvatartási időt).

Épület, bútorzat, gépesítés

Jellemző a zsúfoltság, s a lassan változó *mentalitás*: a könyvtár nem megőrzőhely, bútorraktár.

A kistéleplési könyvtárak kb. 40%-ában áll a használók rendelkezésére számítógép (elavult, valamire még jó, örökölt, új).

Az internethasználatot, a szélessávú hozzáférést kínáló könyvtárak száma állandóan növekszik az újabb és újabb pályázati eredményeknek köszönhetően.

Tiszteletdíjas, főfoglalkozású, díjazás nélküli, végzettségét tekintve könyvtáros, népművelő, informatikus, környezetvédelmi mérnök – gyakran „települési mindenesek”.

A működés eredményességében az egyik fő tényező, hogy a könyvtáros személyisége elfogadó, belenyugvó-e, kommunikációja (a település vezetőivel, a civil szervezetekkel) sikertelen-e vagy kezdeményező, fogékony-e az új információkra, pályázik-e, ötletei megvalósításához folyamatosan segítséget kér-e tőlünk (ez a jó!).

Fenntartók

Óriási különbségek vannak a működtetésben, a könyvtári munka támogatásában (noha látszólag azonosak a finanszírozási feltételek), a beszerzési források biztosításában, a könyvtáros alkalmazásában.

Mit szoktunk mondani? „Az önkormányzat igyekszik jó gazdája lenni a könyvtárnak.” Ez közhely! *Kötelező feladatról van szó...*

Szerencsére tetten érhető az utóbbi időben a pályázatíró, felújító, korszerűsítő kedv, elkötelezettség. (A könyvtár fontosságának elismerése, felismerése?)

A „Korszerű könyvtárért” pályázati kiírásra tizenegy pályázat született, két önkormányzat nyert, megközelítőleg tízmillió forintot.

Születtek Sapard-pályázatok, földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumi pályázatok, folytak önerős felújítások, voltak informatikai és hírközlési minisztériumi támogatások.

2003 novemberétől 2004 áprilisáig hét nem pusztán kimeszelt, hanem korszerűsített környezetű, infrastruktúrájú szolgáltató helyet, teletékát, nagyközségi könyvtárt adtunk-adunk át a könyvtári rendszer tagjaként.

Új rész munkaidős könyvtárosokat alkalmaztak, meghosszabbodott a nyitvatartási idő, a könyvtári munkára fordítható idő.

Használat, forgalom

Bizonyítanunk kell (felelősség és lelkiismeretesség). A könyvtári munkában már érzékelhető a minőségi javulás. Sok a teendő, a stratégiát közösen valósíthatjuk csak meg.

A korábbi városi módszertani munka (ami egyébként eredményes volt) 1992-ben megszűnt, a megyei könyvtárra hárult. A karcsúsodó létszámmal is fontosak voltak az ellátandó feladatok.

Hagyományok, örökség, megújulás

Ellátórendszer nem volt, azaz csak rövid életű, illetve beszerzési társulás segített Dombóváron (kistérségi pályázattal), Szekszárdon.

Kisebbségi ellátórendszer – 42 településen működik (20–25 tagkönyvtár fogadókészsége jó), országos, megyei támogatás igénybevételével (a helyi erőforrások hiányosak). A tagkönyvtárak fele kistelepülésen található.

A megyére jellemző a kulturális sokszínűség, a nemzetiségi identitás erőssége.

A kisebbségi ellátórendszer sokkal inkább könyvtári szolgáltatási rendszer, ami

- az interaktív kapcsolatokban;
- a szolgáltatások szétszórásában;
- a rendezvények, az olvasótábor szervezésében;
- kiemelkedő jelentőségű hazai és nemzetközi pályázatok megírásában (a düsseldorfi Niermann Alapítvány pályázatán harmadik alkalommal nyertünk multikulturális tevékenységünk elismeréseként);
- az oktatás segítésében;
- az ODR-szolgáltatásokban (összekapcsolva a nyelvtudió megyei kínálatával);
- a rendszerszervezői szerep megerősítésében (közös szoftvervásárlás, adatbázis működtetése);
- a nyelvtanulás és a könyvtárosok továbbképzése megszervezésében;
- a nemzetiségi könyvkiadásban, kiadványgondozásban;
- a tartalomszolgáltatásban, a kisebbségi honlap (www.tolde.hu) szerkesztésében nyilvánul meg.

Tehát a könyvtár a folyamatos kapcsolatépítéssel, sajátos eszközeivel az identitás őrzője, erősítője szolgáltatóként, közvetítőként, ugyanakkor a kulturális tevékenységek koordinálója és otthona.

Megoldásokat kerestünk a hatékonyság javítására: gépesítés, rendszerbe szerveződés, hálózatfejlesztés. (Mire költünk, mi hasznosul?)

Nyitottnak kellett lenni a telematikai fejlesztésekre, az információs társadalom infrastruktúrájának elfogadására a hagyományos értékek megőrzésével.

Tervek

Rendszerben gondolkodunk! Mit akar a használó? Nem (elsősorban) intézményt, hanem szolgáltatást: gyors tájékozódást, tájékoztatást.

Célunk: könyvtári társulás, olyan rendszer kialakítása, amely a leghatékonyabban és legszakszerűbben működtethető majd a későbbiekben a kistelepülések számára.

Először, 2004-ben

- a fogadókész önkormányzatoknak, a mozdulni, váltani akaróknak;
- a könyvtári szolgáltatásokat újonnan kínáló kistelepüléseknek;
- a könyvtár működési körülményeinek javítását megoldó, épületkorszerűsítést megtervező önkormányzatoknak;
- a megfelelő infrastruktúrával, internet-hozáféréssel rendelkező könyvtáraknak.

Fontos feladat

- a teleházzal, teletékával a racionális együttműködés, illetve közös működtetés kialakítása, az elhelyezés, a funkciók egymásra épülése, egymást erősítése;
- a teleházi könyvtári szolgáltatások minőségének javítása;
- a térségi szolgáltatásokba – bizonyos feladatmegosztásokkal – feltétlenül bevonandók a városi könyvtárak.

A szolgáltató könyvtár minőségi munkájához a személyi, tárgyi feltételek megteremtése, a szoftverfejlesztés, a korszerű könyvtári környezet kialakítása (a többszörösen hátrányos helyzetű szekszárdi megyei könyvtár működési körülményeinek javítása!) elengedhetetlen. Felelősség, ráhangolódás, de fogadókészség, együttműködés, szolidaritás is kell ehhez. (Kitörési pont lehet a tanulás, átképzés, a felnőttképzés rendszerszerű megszervezése. A legalkalmasabb rá a könyvtári rendszer – 1. pályázati lehetőség a Foglalkoztatási Alapnál).

Terület- és vidékfejlesztés

Ennek szerves része a könyvtári hálózatfejlesztés (rendszertervezés). A Tolna Megyei

Területfejlesztési Tanáccsal közösen kell dolgozni a könyvtári hálózatfejlesztésen, meg kell fogalmazni a megyei stratégiánkat a komplex fejlesztési tervben. Együttműködés kell a régióban, például egy jövőbeni mozgóellátás megszervezésében, működtetésében.

Kistérségek

Egyfajta társadalmi tőkét jelentenek: település és táj, érzékek és érzelmek, évtizedes szolidaritás (már ahol). A lakosságban van kistérségi identitás.

Az elmúlt évben innovációs pályázatunk keretében négy városi könyvtárral és a kistérségi irodákkal közösen felmérést végeztünk a kistelepülési könyvtárak helyzetéről, a szakmai és anyagi erőforrásokról, a közösségi, döntéshozói igényekről. Intenzív igény mutatkozott egy szakszerűbben működtethető társulás megvalósítására a kistelepülések információs hátrányának csökkentése érdekében.

A kistérségi közösségekre építenie kell a könyvtárosnak is saját településén, közös pályázatokkal, szolgáltatásokkal, információkkal, a többcélú társulások informatív segítségével, a területfejlesztési holdinggal történő együttműködésben. Fogadókészek a kistérségek városi könyvtárai a várható, tervezhető feladatmegosztásra. Alkalmassak leszünk az elmaradott kistérségek felzárkóztatására.

A megyei könyvtár koordináló, rendszerszervező, szolgáltató szerepe megkérdőjelezhetetlen. Törvényszabta feladat. Készülünk a könyvtárel-látási szolgáltató rendszer működtetésére virtuálisan és közvetlenül, a feltételek folyamatos megteremtésével, a szükséges többforrású finanszírozás igénybevételével.

Magunk is tudjuk, hogy évtizedek összetartozása, szokásai épültek be körülöttünk, tájainkban a lelkekbe, a gondolkodásmódba. Könyvtárosként jó, hogy ismerjük és szeretjük ezeket a tájakat.



S tudjuk:

„vannak vidékek gyönyörű tájak ahol a keserű számban édessé ízesül.”

Elekes Eduárdné